

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1808/92

af 30. juni 1992

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med oprindelse i Polen og Egypten

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 10 og 11,

efter konsultationer i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger :

A. PROCEDURE

- (1) I december 1990 modtog Kommissionen en klage indgivet af Comité de Liaison des Industries des Ferroalliages de la Communauté Économique Européenne, som repræsenterer stort set hele produktionen i Fællesskabet af ferrosilicium.

Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med importen af den pågældende vare med oprindelse i Polen og Egypten og forvoldtes skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af ferrosilicium med oprindelse i Polen og Egypten og indledte en undersøgelse af sagen.

- (2) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2409/87⁽³⁾, Kommissionens afgørelse 91/240/EØF⁽⁴⁾ og ved Rådets forordning (EØF) nr. 341/90⁽⁵⁾ og (EØF) nr. 1115/91⁽⁶⁾ indførtes der foranstaltninger vedrørende importen af ferrosilicium med oprindelse i Sovjetunionen, Brasilien, Norge, Sverige, Island, Venezuela og Jugoslavien.
- (3) Kommissionen underrettede officielt de producenter/eksportører, importører og fællesskabsproducenter, som ifølge det foreliggende var berørt af

indledningen af proceduren, og den gav de pågældende parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt.

- (4) Producenterne/eksportørerne og nogle af importørerne anmodede om at få lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter mundtligt, og disse anmodninger blev imødekommet.
- (5) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at fastslå, om der fandt dumping sted og forvoldtes skade, og den aflagde kontrolbesøg hos følgende :

— producenter i Fællesskabet :

- Pechiney Électrométallurgie, Frankrig
- SKW Trostberg AG, Tyskland
- Ferrolegerungswerk Lippendorf GmbH, Tyskland
- Carbueros Metálicos, Spanien
- Industria Elettrica Indel Spa, Italien
- Utilizzazioni Elettro Industrial UEI, Italien

— importører i Fællesskabet :

- Frank und Schulte GmbH, Tyskland
- Lemetco GmbH, Tyskland
- Deutsche Erz- und Metallgesellschaft mbH, Tyskland

— producent i Egypten :

- Efaco, The Egyptian Ferro-Alloys Co., Egypten.

- (6) Med henblik på at beregne den normale værdi for Polen (jf. betragtning 14) foretog Kommissionen en undersøgelse hos firmaet Elkem i Norge, idet dette land blev valgt som sammenligningsgrundlag.
- (7) Kommissionen modtog og benyttede oplysninger fra importørerne, producenterne i eksportlandene og klagerne.
- (8) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden 1. januar 1990 — 31. marts 1991.

B. VARE

1. Varebeskrivelse

- (9) Den vare, der er omfattet af undersøgelsen, er ferrosilicium med indhold af silicium på 10-96 vægtprocent og henhørende under KN-kode 7202 21 10, 7202 21 90 og 7202 29 00.

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 122 af 8. 5. 1991, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 219 af 8. 8. 1987, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 111 af 3. 5. 1991, s. 47.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 38 af 10. 2. 1990, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 111 af 3. 5. 1991, s. 1.

2. Samme vare

- (10) Kommissionen fastslog, at ferrosilicium, der fremstilles i Fællesskabet, og ferrosilicium, som sælges på hjemmemarkedet i Egypten og i Norge, i henseende til alle væsentlige fysiske og tekniske egenskaber er samme vare som den, der eksporteres fra Egypten og Polen.

C. DUMPING

1. Normal værdi

a) Egypten

- (11) Kommissionen konstaterede, at det egyptiske firma, som samarbejdede med Kommissionen om gennemførelse af undersøgelsen, i referenceperioden kun havde et ubetydeligt salg af samme vare på det egyptiske hjemmemarked i normal handel.

Den normale værdi blev derfor fastsat på grundlag af den beregnede værdi ved sammenlægning af produktionsomkostningerne og en rimelig fortjenstmargen. Produktionsomkostningerne beregnedes på grundlag af samtlige omkostninger, både faste og variable, til materialer og fremstilling med tillæg af et rimeligt beløb til dækning af salgsomkostninger, administrationsomkostninger og andre generalomkostninger.

Hvad angår generalomkostninger samt administrations- og salgsomkostninger tog Kommissionen udgangspunkt i den pågældende sektors samlede faktiske omkostninger.

Eftersom hele den pågældende økonomiske aktivitetssektor havde solgt med tab i referenceperioden, indregnede Kommissionen en fortjenstmargen på 6 %, der ansås for rimelig under hensyntagen til nødvendigheden af at foretage erhvervsinvesteringer i en sådan erhvervsgræn i Egypten.

b) Polen

- (12) I betragtning af, at Polen ikke i referenceperioden kunne anses for at være et land med markedsøkonomi, måtte Kommissionen foretage sine beregninger på grundlag af den normale værdi for de pågældende varer i et land med markedsøkonomi.

Den polske producent, som medvirkede i undersøgelsen, godtog valget af Norge som referencegrundlag. Kommissionen konstaterede, at der ikke var tale om væsentlige forskelle, hverken i henseende til produktionsproces eller -omfang, hvad angår ligheden mellem varerne fra de to lande eller med hensyn til betingelserne for adgang til de vigtigste poster, der indgår i produktionsomkostningerne. Det konkluderes følgelig, at Norge var et egnet og

ikke urimeligt grundlag for fastsættelsen af den normale værdi for Polen.

Da den norske producent, der samarbejdede i forbindelse med gennemførelsen af undersøgelsen, ikke havde solgt samme vare i tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet, måtte Kommissionen fastsætte den normale værdi på grundlag af den beregnede værdi, som den nåede frem til ved sammenlægning af produktionsomkostningerne og en rimelig fortjenstmargen.

Produktionsomkostningerne beregnedes på grundlag af samtlige omkostninger, både faste og variable, til materialer og fremstilling med tillæg af et rimeligt beløb til dækning af salgsomkostninger, administrationsomkostninger og andre generalomkostninger.

Hvad angår generalomkostninger samt administrations- og salgsomkostninger tog Kommissionen udgangspunkt i den pågældende sektors faktiske omkostninger.

Kommissionen fastsatte en fortjenstmargen på 6 %, som den anså for rimelig for at sikre erhvervsinvesteringerne inden for den pågældende erhvervsgræn på lang sigt. Denne fortjenstmargen lå på linje med den margen på 6 % udtrykt som vejet gennemsnit, som den pågældende erhvervssektor opnåede i Norge i løbet af de seneste tre finansår forud for referenceperioden, for hvilke der forelå oplysninger.

- (13) Den polske producent, der nok godtog valget af Norge som referencegrundlag, men anfægtede anvendelsen af en beregnet værdi, gjorde gældende, at det polske selskab havde særlig fordelagtige vilkår for så vidt angår størrelsen af visse poster, der indgår i produktionsomkostningerne. Den polske producent kunne imidlertid ikke meddele nærmere oplysninger om de fordele, der var forbundet med denne påståede ordning.

Eftersom det norske produktionsselskab var anerkendt som et af de mest produktive i verden, fandt Kommissionen imidlertid, at den i tilstrækkelig grad havde taget hensyn til en eventuel komparativ fordel, der måtte foreligge i forbindelse med anskaffelsen af og omkostningerne ved en del af den polske producents råvarer. Den udvalgte norske produktionsenhed kørte i referenceperioden stort set med fuld kapacitetsudnyttelse, hvilket indebar en yderligere reduktion af de faste omkostninger, som i øvrigt var beskedne i forhold til de samlede omkostninger pr. produceret ton. Denne virksomheds meget betydelige produktivitet fremgår i øvrigt af produktionsomkostningerne, idet den har sin egen energiproduktion, som er en væsentlig del af produktionsomkostningerne, og råder over faciliteter til anskaffelse af andre råmaterialer såsom kvarts.

2. Eksportpris

- (14) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

3. Sammenligning

- (15) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne, hvilket fandt sted for hver enkelt transaktion, tog Kommissionen om fornødent og i det omfang, der blev fremlagt dokumentation for en direkte forbindelse med det pågældende salg, hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed. Justeringer i den forbindelse vedrørte navnlig betalings- og leveringsbetingelser samt transport- og forsikringsomkostninger og forskellige forsendelsesformer.

4. Dumpingmargen

- (16) Det fremgår af sammenligningen af de faktiske forhold, at der finder dumping sted. Den dumpingmargen, der er beregnet for hver eksportør, er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og eksportprisen ved salg til Fællesskabet med de nødvendige justeringer.
- (17) Beregnet på grundlag af prisen frit Fællesskabets grænse udgør den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de pågældende eksportører:
— polske producenter/eksportører	43,9 %
— den egyptiske producent/eksportør, Efaco,
The Egyptian Ferro-Alloys Co.	61,5 %

D. SKADE

1. Kumulering af importen

- (18) Virkningerne af den pågældende import med oprindelse i Polen og Egypten kumuleredes i betragtning af lighedspunkterne mellem de til Fællesskabet eksporterede varer, den konkurrence, der påførtes fællesskabsproducenterne ved salg af samme vare, samt den pågældende eksports betydelige omfang.

2. Importomfang, markedsandel og pris

- (19) Eksporten til Fællesskabet fra Polen og Egypten er steget betydeligt, nemlig:
- for Polens vedkommende fra 1 600 tons i 1989 til 18 000 tons i 1990 og 7 000 tons i første kvartal af 1991, og

— for Egyptens vedkommende fra 5 000 tons i 1989 til 12 000 tons i 1990 og 6 000 tons i første kvartal i 1991.

- (20) De to landes markedsandele beregnet på grundlag af forbruget i Fællesskabet er steget betydeligt, nemlig:

— for Polen: fra 0,3 % i 1989 til 3,1 % i 1990 og 5,1 % i 1991

— for Egypten: fra 0,9 % i 1989 til 2,1 % i 1990 og 4,1 % i 1991.

- (21) Videresalgspriserne i Fællesskabet for de fra Polen og Egypten importerede varer var lavere end det allerede meget lave gennemsnit for fællesskabsproducenterne, idet der i gennemsnit konstateredes underbud på mellem 5 % for Polens vedkommende og 12 % for Egypten.

3. Fællesskabserhvervsgrenens situation

a) Kapacitet og produktion i Fællesskabet

- (22) I perioden fra 1989 til 1990 udgjorde produktionskapaciteten i Fællesskabet, heri indregnet den tidligere Tyske Demokratiske Republik, omkring 360 000 tons. Produktionen i Fællesskabet har udvist stadig tilbagegang, idet den faldt fra 250 000 tons i 1989, inklusive den tidligere Tyske Demokratiske Republik, til 150 000 tons i 1991, og en del af denne produktion eksporteredes eller blev lagt på lager; dette svarer til en kapacitetsudnyttelsesgrad på ca. 42 % i 1991.

b) Markedsandel og forbrug

- (23) Mellem 1989 og 1991 faldt fællesskabsproducenterens markedsandel fra 36 % til 26 %, den tidligere Tyske Demokratiske Republik indbefattet, medens det årlige forbrug i Fællesskabet lå på uændret ca. 600 000 tons i samme periode. Efterspørgslen er ganske klart blevet dækket af import med oprindelse i tredjelande, herunder Polen og Egypten.

c) Priser

- (24) De meget lave importpriser i undersøgelsesperioden indebar, at fællesskabsproducenterne måtte sælge deres varer i Fællesskabet til priser, der som oftest ikke gav dækning for produktionsomkostningerne. Det lave prisniveau hindrede ikke alene fællesskabsproducenterne i at hæve deres priser for at tage hensyn til udviklingen i produktionsomkostningerne, men nødsagede dem endog til at sænke priserne, uden at dette dog hindrede, at deres markedsandel gik tilbage.

d) *Resultater*

- (25) I 1988 opnåede en række fællesskabsvirksomheder meget ringe fortjeneste, hvorefter situationen bedredes forbigående i løbet af første halvår 1989 på grund af en kraftig stigning i salgspriserne for den pågældende vare under indtryk af genopsvinget i stålindustrien og virkningerne af omstrukturingsforanstaltninger.

Fællesskabserhvervsgrenen led derefter igen betydelige tab på i nærheden af 26 %.

e) *Konklusion*

- (26) På trods af fællesskabsproducenternes omstrukturingsbestræbelser er den pågældende erhvervsgrens situation forværret betydeligt, hvilket kommer til udtryk ved de finansielle tab og nedgangen i markedsandelen. Under disse omstændigheder fastslår Kommissionen, at nævnte erhvervsgren påføres væsentlig skade.

4. **Årsagssammenhæng og andre faktorer**

- (27) På grundlag af undersøgelsen kunne det fastslås, at udviklingen i importen af den pågældende vare med oprindelse i Polen og Egypten, den relative forøgelse af importens kumulerede markedsandel, som steg fra 1,2 % i 1989 til 9,2 % i 1991, samt det faldende prisniveau under indtryk af importen, falder sammen med forværringen af fællesskabserhvervsgrenens konkurrencemæssige og finansielle situation.
- (28) Kommissionen har undersøgt, om andre faktorer kan have været årsag til den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, såsom importen af varer med oprindelse i andre tredjelande.
- (29) Selv om importen fra andre tredjelande, i det foreliggende tilfælde Norge, Sverige, Island, Venezuela, det tidligere Jugoslavien, det tidligere Sovjetunionen og Brasilien påvirker den europæiske industris situation, må det stigende salg af de polske og egyptiske varer og det forhold, at disse varer sælges til priser, der er væsentligt lavere end fællesskabsproducenternes priser, i sig selv anses for at være en årsag til forværring af fællesskabserhvervsgrenens situation. Det skal i den forbindelse erindres, at ovennævnte import fra tredjelande er omfattet af antidumpingforanstaltninger. Det vil følgelig være ensbetydende med en forskelsbehandling af nævnte lande og mindske effektiviteten af de pågældende foranstaltninger, hvis der ikke træffes foranstaltninger over for Polen og Egypten.
- (30) Kommissionen er derfor på grundlag af ovenstående faktorer nået til den konklusion, at importen af den pågældende vare med oprindelse i Polen og Egypten er en årsag til den væsentlige skade, der

påføres den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

E. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

- (31) Det er i Fællesskabets interesse at genskabe en sund konkurrence, som ikke forstyrres af illoyal handelspraksis. En fortsættelse af dumpingimporten, som forvolder væsentlig skade, vil være en trussel mod den pågældende fællesskabserhvervsgrens fortsatte beståen.

I betragtning af ferrosiliciumindustriens betydning for stålproduktionen kan det ikke være i Fællesskabets interesse, at fællesskabsvirksomhederne er helt afhængige af forsyninger fra tredjelande, så meget mere som nogle leverandører har deres hjemsted meget fjernt fra Fællesskabet.

- (32) Repræsentanter for forarbejdningsindustrien i Fællesskabet og nogle selskaber individuelt har gjort gældende, at det ikke vil være i Fællesskabets interesse at opretholde beskyttelsesforanstaltninger, fordi de vil mindske fællesskabsvirksomhedernes konkurrencedygtighed i forhold til importerede færdigvarer med oprindelse i tredjelande.

- (33) Som det er tilfældet for alle råmaterialer, er det muligt, at prisforhøjelser vil påvirke forarbejdningsindustriens omkostninger. Der er imidlertid ingen af de berørte selskaber, der har fremlagt overbevisende dokumentation for de konkrete virkninger af en forhøjelse af prisen på ferrosilicium for produktionsomkostningerne, og der er ikke fremlagt beviser for de eventuelle følger for forarbejdningsvirksomhedernes samlede salg, som en prisforhøjelse kunne indebære. Kommissionen er af den opfattelse, at en eventuel virkning vil være beskeden i betragtning bl.a. af den ringe andel ferrosilicium, der anvendes ved fremstilling af et ton stål, samt den relativt set beskedne værdi, som denne var udgør af de samlede omkostninger ved fremstilling af et ton stål.

- (34) Efter at have sammenholdt ovennævnte argumenter med den pågældende imports betydelige bidrag til de vanskeligheder, som ferrosiliciumindustrien i Fællesskabet står over for, nåede Kommissionen til den konklusion, at det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes yderligere skade under proceduren.

F. **FORANSTALTNINGERNES OMFANG**

- (35) I betragtning af, at dumpingmargenen for hvert land udtrykt i procent af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, uførtoldet, overstiger skadestærsklen, finder Kommissionen, at der bør indføres foranstaltninger svarende til de konstaterede skadestærskler.

- (36) Hvad angår denne skadestærskel er Kommissionen af den opfattelse, at for at fastlægge den margin, hvormed eksportpriserne ved salg til Fællesskabet bør forhøjes for at gøre det muligt for fællesskabsvirksomhederne at hæve deres priser til et fortjenstgivende niveau, må de fra Polen og Egypten importerede varer sælges til priser, der gør det muligt for fællesskabserhvervsgruppen at afvende tab og opnå en rimelig fortjeneste.

Som en rimelig fortjenstmargen fastsatte Kommissionen en gennemsnitlig margin på 6 %, som vil kunne sikre erhvervsgruppen de investeringer, der er nødvendige for at overleve. På baggrund af de mest repræsentative fællesskabsproducenters produktionsomkostninger skal prisen forhøjes med 32 % for at sikre, at der kan opnås en sådan fortjeneste.

Denne margin svarer samtidig til den nødvendige forhøjelse af eksportprisen på ferrosilicium med oprindelse i Egypten og Polen. En sådan forhøjelse af eksportprisen på den pågældende vare vil således gøre det muligt at afhjælpe dumpingimportens skadelige virkninger.

G. FORANSTALTNINGERNES FORM

1. Tilsagn

- (37) Nedenstående egyptiske selskab, som fremstillede og eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i referenceperioden:

Efaco, The Egyptian Ferro-Alloys Co., Egypten

afgav et pristilsagn. Kommissionen fandt efter konsultationer, at dette tilsagn kunne godtages. Det er derfor ikke påkrævet i nærværende forordning at indføre foranstaltninger mod importen af ferrosilicium, der fremstilles af dette selskab.

2. Midlertidig told

- (38) Under henvisning til betragtning 36 bør den midlertidige told fastsættes til 32 % for så vidt angår importen til Fællesskabet af ferrosilicium med oprindelse i Polen og Egypten.
- (39) Der bør fastsættes en frist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres mening skrift-

ligt og anmode om at blive hørt. Det skal endvidere understreges, at alle undersøgelsesresultater med henblik på denne forordning er foreløbige og kan tages op til fornyet undersøgelse med det formål at beregne en endelig told, som Kommissionen måtte foreslå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med indhold af silicium på 10-96 vægtprocent med oprindelse i Polen og Egypten og henhørende under KN-kode 7202 21 10, 7202 21 90 og 7202 29 00.

2. Tolden fastsættes for Polen og Egypten til 32 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

3. Tolden pålægges ikke den pågældende vare, som fremstilles af det egyptiske selskab

Efaco, The Egyptian Ferro-Alloys Co., Egypten

idet det tilsagn, som dette selskab har afgivet i forbindelse med nærværende antidumpingprocedure, godtages.

4. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

5. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af de varer, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan inden en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen, jf. dog artikel 7, stk. 4, litra b) og c), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 i nærværende forordning finder anvendelse i fire måneder, medmindre Rådet vedtager endelige foranstaltninger inden udløbet af denne periode, jf. dog artikel 11, 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 1992.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand
